

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת לך לך תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף י'.

"ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער
עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה"

בגמרא השבוע אנו מוצאים שרבי אלעזר הקפר היה מכנה את
הנזיר 'חוטא', בכך שציער את עצמו בהימנעות מהיין, ואף למד
מכך קל וחומר: אם המצער עצמו מהיין נקרא חוטא, על אחת
כמה וכמה המתענה ופורש מכל מיני המאכלים!

הגמרא מלמדתנו את הייחס הנכון להנאות העולם; הקב"ה לא
דורש מאיתנו לפרוש מהנאות העולם, אלא להשתמש בהם
במידה ולווסתם לעבודת ה'. את אלו הסבורים שעבודת השם
מחייבת ומבוססת על סיגופים ותעניות, מכנה ה'מסילת ישרים':
"מבאישי ריח החסידות בעיני ההמון".

יהודי שבור לב התאונן בפני הצדיק רבי יחזקאל מקו'מיר:
"חטאתי עויתי פשעתי, אנא סדר לי, רבי, סדר סיגופים כדי
שאוכל איכשהו לכפר על עוונותי הריבים". בתגובה הוכיחו
הרבי במבט חודר: "את נשמתך כבר איבדת, כעת חפץ אתה
לאבד גם את גופך?!", ועל אתר סידר לו דרך תשובה ותיקון
המעשים שלמרבה הפלא לא כלל שום סיגוף...

איך זה קשור אלינו?

ה'עולם הזה' אינו מהווה סתירה לעבודת ה'. נקודה.
אם משתמשים בהנאותיו כהוגן וכהלכה, אדרבה ההן
מוסיפות כוח ומשמשות כמנוף לעליה רוחנית.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ח'.

"אין גיהנם לעולם הבא"

הגמרא השבוע מצהירה: "אין גיהנם לעולם הבא, אלא הקב"ה
מוציא חמה מנרתיקה - צדיקים מתרפאין בה ורשעים נידונים
בה" פירוש נפלא נאמר על כך: ה'שמש' מסמלת בהירות, לעתיד
לבוא יובהר לעין כל אלו דברים הנביהו את האדם לפסגות,
ואלו דברים הותירוהו בקטנותו. ידיעה זו לחוד תהיה השכר
לצדיקים שיכירו בגדלותם ובעוצמתם, ואילו לאלו שנשארו
בקטנותם תשמש כעונש קשה מנשוא.

המסר שעלינו ללמוד מכך הוא על המשקל שצריך האדם לתת
לענייניו בעולם הזה; עליו להשקיע במה שיהיה חשוב בעולם
הנצח, כי רק זה יישאר עימו לנצח! יתר הדברים ישמשוהו לזמן
מוגבל בלבד... אין צורך להשקיע בהם כל כך.

יושב היה ה'בעל שם טוב' לצד שולחנו כשהוא מהורהר, ולפתע
פנה לציבור בשאלה: "היודעים אתם מהו גן עדן ומהו גיהנם?",
והסביר: "לכל אדם יראו בבוא יומו אדם שני סולמות, האחד
יָרָאָה עד היכן יכול היה להעפיל, והשני - עד להיכן הגיע
בפועל. אם שני הסולמות יהיו שווים בגובהם - זהו גן עדן, ואם
לאו זו תחושת גיהנם..."

איך זה קשור אלינו?

עשית מעשה טוב? לשכר שתקבל מחמתו תתלווה אף
תחושת הרוממות שתחוה. זהו השכר הגדול ביותר, ממש
'מעין עולם הבא'.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ז'.

"משמית נפשיה ברישא והדר משמת בר בי רב"

הגמרא השבוע מתארת לנו את הנהגתו של מר זוטרא חסידא,
כשנאלץ לנדות את אחד מתלמידי הישיבה, היה מנדה את עצמו
תחילה... ורק אחר כך מנדה את אותו תלמיד.

מר זוטרא מלמד אותנו פרק במסכת 'כיצד מענישים'... והוא:
רק אם הרב או האב חשים בעצמם את כאב העונש של התלמיד
או הבן, אזי יש תועלת בעונש, שאם לא כן התלמיד/הילד עלול
להרגיש שיש כאן מאבק על תחושת עליונות של 'אני החזק',
וכך לא תהיה כל תועלת מהעונש.

רבי רפאל ברוך טולידנו, אביהם של כמה מרבני משפחת
טולידנו הנודעת, ראה פעם את בנו מתנהג שלא כהוגן. בתגובה
הוא היכהו בחוזקה, וללא אומר ודברים, מיד לאחר מכן הסתגר
בחדרו. לפתע הופתעו בני משפחתו לשמע קולות הלקאה
הבוקעים מהחדר. הם נכנסו בבהלה ונדהמו לראות את אביהם
הדגול כשהוא מלקה את עצמו במקל וממלמל לעצמו בסערת
רגשות ובדמעות: "אתה הוא האשם, אתה הוא שלא חונכת אותו
כראוי, והוא המסכן נאלץ לקבל מכות...". דומה כי אין צורך
להוסיף ולתאר איזו הרגשה חיובית העניק האב לילדיו באופן
הענשה זה.

איך זה קשור אלינו?

גם אם נוצר צורך להעניש, את הבן, התלמיד, אין זה פוטרי
אותנו מלכאוב את העונש יחד עימו, שאם לא כן, אין כל תועלת
בעונש.